

РЕШЕНИЕ

№ 1376

гр. София, 02.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Калинка Илиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **36** по описа за **2023** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 72, ал.4 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/ във вр. с чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от пълномощник на полицейски орган при 06 Районно управление (РУ) на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) срещу решение № 4506/24.11.2022г., постановено по дело № 17320/2021г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 97 състав. С решението е отменена Заповед за задържане № 1563/26.10.2020г. на полицейски орган при 06 РУ на СДВР, издадена на основание чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР, с която на Б. П. Т. – Л. е наложена принудителна административна мярка „задържане под стража за срок от 24 часа“. Ответникът в писмен отговор по жалбата излага доводи за неоснователност на последната. Претендира присъждането на направените по производството разноски в хипотезата на чл.38, ал.1, т.3, пр.2-ро от Закона за адвокатурата. Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата, а решението на СРС намира за правилно и законосъобразно.

След като обсъди доводите на страните и обстоятелствата по делото, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е допустима. Подадена е срещу акт, подлежащ на касационно оспорване и от активно легитимирана страна. Разгледана по същество, касационната

жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от 01.01.2019г. В същите мотиви са обсъдени доводите, изложени от касатора.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за адвокатско възнаграждение, определено съгласно чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата. Съобразно чл.8, ал.2, т.3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (Наредбата) в настоящата й редакция, възнаграждението следва да се определи на 750 лева за представителство пред тази инстанция. Устните състезания пред първоинстанционния съд са приключили преди изменението на Наредбата от Държавен вестник бр.88/04.11.2022г. Поради това, за осъществената правна защита пред него, както и при двукратното предходно разглеждане на делото, възнаграждението следва да се определи на по 400 лв. съгласно предходната редакция на чл.8, ал.2, т.3 от Наредбата. В оспореното решение не е налице произнасяне относно възстановяване на разноските, макар в мотивите те да са обсъдени. Не се установява, нито се твърди решението да е било допълнено. Поради това, с настоящето решение следва да бъде постановено възстановяване на разноските в общия им размер 1960 лв., от които общо 1950 лв. възнаграждение за адвокат и 10 лв. платена държавна такса за образуване на делото. Възнаграждението е дължимо на адвоката, осъществил процесуалното представителство. Сумите следва да бъдат заплатени от СДВР , която е юридическо лице съгласно чл.37, ал.2 ЗМВР.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4506/24.11.2022г., постановено по дело № 17320/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97 състав.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на адвокат Р. П. Р., с ЕГН [ЕГН], сумата 1950 (хиляда деветстотин и петдесет) лева - възнаграждение на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на Б. П. Т. - Л., с ЕГН [ЕГН], сумата 10 (десет) лева – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.